

Αγρυπνία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και της Αγίας Οικογένειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Κυριακή 14 Νοεμβρίου το βράδυ στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τελέστηκε μεθεόρτια Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και της Αγίας Οικογενείας αυτού. Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος χειροθέτησε Αναγνώστη τον Ιερόπαιδα κ. Αναστάσιο Στάμο.

Κατά την διάρκεια της Ιεράς Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα της Αγίας Υπομονής από την Ιερά Μονή Οσίου Παταπίου Λουτρακίου Κορινθίας καθώς και Ιερό Λείψανο του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά που αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων για ακόμη μία φορά εξέφρασε τις θερμές ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο για την άδεια και την ευλογία του αλλά και προς την Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής του Οσίου Παταπίου Γερόντισσα Χρυσοβαλάντη για την πρόθυμη ανταπόκριση της στο αίτημα της Ιεράς μας Μητροπόλεως, να μεταφερθεί η Τιμία Κάρα της Αγίας Υπομονής στο Προσκύνημα του Αγίου Νεκταρίου Κυμίνων για να συνεορτάσει με τον Θαυματουργό Άγιο.



Στην Ιερά Αγρυπνία έψαλλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων Βεροίας κ. Αυγουστίνος Ανδρικόπουλος και ο Λαμπαδάριος του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας κ. Γεώργιος Ανδρικόπουλος μετά χορού Ιεροψαλτών, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Νῦν θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρε-στη-κώς, καί συνών τοῖς Πατράσι καί φίλοις σου, καί ἀστραπῆς, Πά-τερ ἐμφορούμενος θεϊκῆς, τῶν ὕμνων σου μέμνησο».

Μέ αὐτούς τούς λόγους ἀπευθύ-νεται ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τόν φίλο καί συναγωνιστή του, τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ στόν κανόνα τόν ὁποῖο συνέθεσε ἐπί τῇ μνήμῃ του. Καί τούς λόγους

αυτούς επαναλάβουμε και εμείς αγρυπνώντας απόψε προς τιμήν του αγίου Γρηγορίου και της αγίας αυτού οικογενείας, και τόν παρα-καλέσαμε να μνημονεύει και εμάς, τους ύμνωδούς του, ενώπιον του θρόνου του Θεού, όπου απολαμβάνει στην πληρότητά της την αίγλη του ακτίστου φωτός.

Και αποτελεί μεγάλη εύλογία να συγκαταριθμούμεθα και εμείς με τόν τρόπο αυτό μεταξύ των ύμνω-δών του, και ακόμη μεγαλύτερη να απολαμβάνουμε και τη σωματική παρουσία του μεγάλου αυτού Πα-τρός της Εκκλησίας μας, του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, έχοντας ανάμεσά μας τό ιερό και χαριτό-βρυτο λείψανό του, τό όποιο ιδιαιτέρως σήμερα μυρόβλυσε, μαζί με την τιμία κάρα της αγίας Ὑπομονής, ή όποια εύρίσκεται αυτές τίς ήμέρες στην Ἱερά Μητρόπολή μας με την άδεια και την εύλογία του Σεβα-σμι-ωτάτου Μητροπολίτου Κορίν-θου κ. Διονυσίου και της Καθηγου-μένης της Ἱερᾶς Μονής όσιου Πα-ταπίου Λουτρακίου, Γερόντισσας Χρυσοβαλάντης, τούς όποιους έν εύγνωμοσύνη από καρδίας εύχαριστώ.

Και εἶναι μεγάλη ή εύλογία, γιατί τά ιερά λείψανα των αγίων τά όποια προσκυνήσαμε και άσπασθή-καμε μεταφέρουν και εμάς στόν ούρανό και μάς μεταδίδουν τή χάρη τους και μάς παρακινούν να άγωνισθοῦμε και εμείς, όπως και έκεῖνοι, για να άξιωθοῦμε της «θει-κῆς άστραπῆς», της όποίας άξιώθηκε και ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς ήδη από αυτή τή ζωή, όταν άσκεῖτο στην περιοχή μας, στη Σκήτη της Βεροίας.

Και εἶναι μεγάλη ή εύλογία, γιατί και εμείς, έχοντας τή σωματική πα-ρουσία των αγίων μας, αισθανό-με-θα ότι δέν ζοῦμε στη γῆ αλλά στόν ούρανό. Αισθανόμεθα ότι ή χάρη τους μεταφέρει και εμάς στην άνω Ἱερουσαλήμ και εἴμεθα μαζί τους, φίλοι τους και εμείς κατά χάριν, γιατί τούς εύλαβούμεθα και τούς τιμοῦμε. Φίλοι τους, γιατί οί ἴδιοι οί άγιοί μας μάς δίδουν τό δικαίω-μα να αισθανόμεθα φίλοι τους, ως «συμπολῖται των αγίων και οίκεῖοι του Θεού», κατά τόν πρωτοκορυ-φαῖο άπόστολο Παῦλο. Φίλοι τους, γιατί έχουμε τό προνόμιο, ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς και οί οίκο-γενεῖς του, οί όσοι άδελφοί και άδελφές του, να έχουν άσκητεύσει στη Βέροια και στη Σκήτη της Βε-ροίας που άγίασαν με τόν άγώνα και τήν άσκησή τους.

Αυτή όμως ή σχέση καί ό σύνδε-σμός μας μέ τόν άγιο Γρηγόριο τόν Παλαμαᾶ δέν εἶναι μόνο προνόμιο καί τιμή, αλλά εἶναι καί εὐθύνη. Γιατί οἱ άγιοι μάς κάνουν τήν τιμή νά τούς αισθανόμεθα ὡς φίλους, νά ἔχουμε τά ἱερά λείψανά τους καί νά προστρέχουμε πρός αὐτούς μέ τά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας, αλλά καί ἐμεῖς θά πρέπει νά προ-σπα-θοῦμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά εἴμεθα άξιοι κατά τό δυνατόν αὐ-τῆς τῆς τιμῆς, ἀγωνιζόμενοι νά μι-μού-μεθα τή ζωή καί τό παράδειγμά τους. Διότι, ὅπως ή κατ' ἄνθρωπον φιλία στηρίζεται στά κοινά ἐνδια-φέ-ροντα, στούς κοινούς στόχους καί στήν κοινή προσπάθεια, τό ἴδιο ἰσχύει καί μέ τούς άγίους μας.

Εἴμεθα φίλοι τους καί παραμέ-νου-με φίλοι τους ὄχι μόνο τιμώ-ντας τους μέ ὕμνους ἢ ἀσπαζό-με-νοι τά χαριτόβρυτα λείψανά τους ἢ ἐπικαλούμενοι τίς πρεσβεῖες τους, αλλά ὅταν βαδίζουμε καί ἐμεῖς στά ἴχνη τους, ὅταν ἀγωνιζόμεθα νά ἐπι-τύχουμε, ὅσο μπορούμε, αὐτά πού ἐπέτυχαν καί οἱ άγιοί μας.

Ένα ἀπό αὐτά γιά τά ὁποῖα ἀγω-νίσθηκε ὁ άγιος Γρηγόριος ὁ Παλα-μαᾶς ἦταν ή κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς ψυχῆς, ή ὁποῖα σέ συνδυ-α-σμό μέ τήν καθαρότητα τοῦ σώμα-τος, βοηθᾶ τόν ἄνθρωπο νά προ-σεγ-γί-σει τόν Θεό.

Καί ὡς κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς ψυχῆς νοεῖται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται νά ἀπομακρύνει ἀπό τήν ψυχή του τίς σκιές τῶν ἀδυνα-μιῶν καί τούς ρύπους τῶν παθῶν, ὅταν ἀγωνίζεται νά ἀπομακρύνει ἀπό τόν νοῦ του τήν ἀχλύ τῶν λο-γι-σμῶν καί τῶν μεριμνῶν τοῦ κό-σμου πού τόν ἐμποδίζουν νά δεῖ τί πραγματικά χρειάζεται στή ζωή του καί νά συνειδητοποιήσει ὅτι «ένός ἐστί χρεία». Διότι οἱ σκιές τῶν ἀδυναμιῶν καί ή ἀχλύς τῶν λογισμῶν συσκοτίζουν τήν ψυχή καί τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί τόν ἐμποδίζουν ὄχι μόνο νά διακρίνει τόν δρόμο πού πρέπει νά βαδίσει, μέ ἀποτέλεσμα νά σκοντάφτει καί νά πέφτει, αλλά καί καλύπτουν καί τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη του μέ τέτοιον τρόπο, ὥστε νά νομίζει ὅτι εἶναι ἐνάρετος καί δέν ἔχει ἀνάγκη νά βελτιώσει τίποτε στόν ἑαυτό του.

Γι' αὐτό καί προϋπόθεση τῆς κα-θάρ-σεως εἶναι ή ταπείνωση, ὅπως μάς διδάσκει καί ὁ άγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμαᾶς, ὁ ὁποῖος παρά τόν προ-σωπικό του άγώνα, ζητοῦσε διαρ-κῶς ἀπό τόν Χριστό καί τήν Κυρία Θεοτόκο νά τοῦ φωτίσουν τό σκό-τος, ἐπαναλαμβάνοντας «φώτισόν μου τό σκότος, φώτισόν μου τό σκό-τος», καί μάλιστα μετά δακρύων

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μά του καί ἄς ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό, διά πρεσβειῶν καί τοῦ ἁγίου Γρη-γορίου τοῦ Παλαμᾶ καί τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς, νά φωτίζει καί τό δικό μας σκότος προκειμένου νά ζοῦμε μέ τή χάρη του ὡς φίλοι τῶν ἁγίων τούς ὁποίους ὑμνήσαμε καί τιμή-σα-με καί ἀπόψε καί νά ἀξιωθοῦμε νά τούς συναντήσουμε καί στόν οὐ-ρανό.

Ἐχουμε, ὅπως εἶπα, τήν ιδιαίτερη εὐλογία νά ἔχουμε καί τήν κάρα τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς, πού δέν ἦταν μία ἀπλή γυναίκα, μία ταπεινή γυναίκα, γεμάτη, θά λέγαμε, ὑπομονή. Ἦταν μία αὐτοκράτειρα. Ἦταν ἡ μητέρα τῶν δύο τελευταίων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, τοῦ Ἰωάννου καί τοῦ Κωνσταντίνου, καί παρά τό γεγονός ὅτι ζοῦσε μέσα στά ἀνάκτορα, ἐκείνη παρέμενε ταπεινή καί μέ ὑπομονή. Καί ὅταν ἀξιώθηκε νά γίνει μοναχή, τῆς ἔδωσαν τό ὄνομα Ὑπομονή, γιά τή μεγάλη ὑπομονή τήν ὁποία ἔκανε. Καί ὁ Θεός τήν χαρίτωσε ἰδιαιτέρως, οὕτως ὥστε νά μυροβλύζουν καί νά εὐωδιάζουν τά λείψανά της καί νά δίνει καί σέ ἐμᾶς αὐτή τή χάρη καί αὐτή τήν εὐλογία, νά ἀποκτήσουμε καί ἐμεῖς αὐτό, τό πρώτιστο, πού εἶναι ἡ ταπείνωση. Χωρίς ταπείνωση δέν πλησιάζουμε τόν Θεό, δέν ἀγαποῦμε τόν Θεό, γιατί μόνο οἱ ταπεινοί ἄνθρωποι, αὐτοί πού δέν ἔχουν ἐγωισμό, γιατί ὅποιος ἔχει ἐγωισμό, ἀγαπᾶ πρῶτα τόν ἑαυτό του. Ὄταν εἴμεθα ὅμως ταπεινοί, ἀγαποῦμε πρωτίστως τόν Θεό, κι ἔτσι λαμβάνουμε καί τή χάρη καί τήν εὐλογία, τήν ὁποία ἀπέκτησαν οἱ ἅγιοι.

Καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ἡ οἰκογένειά του, καί ὁ πατέρας του καί ἡ μητέρα του ἀλλά καί τά τέσσερα ἀδέλφια του, χαριτώθηκαν μέσα σ' αὐτή τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό, μέσα σ' αὐτή τήν ταπείνωση, τήν ὁποία διάθεταν.

Ἀλλά καί ὁ ἅγιός μας, πού ἔχουμε ἐδῶ καί μᾶς χαρίζει τήν εὐλογία καί τά θαύματά του, τί ἄλλο ἦταν, ὁ ἅγιος Λουκάς; Ἐνας διαπρεπέστατος καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς, παρά ταῦτα ὅμως παρέμενε ταπεινός ἄνθρωπος πού ἀγάπησε τόν Θεό καί ἀγάπησε τόν ἄνθρωπο καί ταλαιπωρήθηκε καί ὑπέστη ταπεινώσεις, ἐξορίες, ἀλλά ὅλα αὐτά ἦταν εὐλογίες, γιά νά τόν γεμίσει ὁ Θεός μέ χάρη καί νά ἀπολαμβάνουμε κι ἐμεῖς σήμερα αὐτή τή χάρη καί αὐτά τά θαύματα, τά ὁποῖα καθημερινά γεμίζουν τή ζωή μας.

Εὐχομαι ἡ χάρη ὅλων τῶν ἁγίων νά εἶναι μαζί μας. Ἀμήν.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)



© Kosmas Karagiannis IMBNK